

Kakorkoli gledam nazaj, vidim, da Bojana nismo dobro poznali. Vseskozi je deloval nekako skromno, čeprav je v dopisnem šahu dosegal izredne rezultate. Vedno je bil pripravljen za sodelovanje v reprezentančnih selekcijah in besedice 'ne' v njegovem besednjaku ni bilo. Bojanovo slovo pomeni nepopravljivo izgubo za slovenski dopisni šah. Hčerka Bojana je bila tako prijazna in napisala kratek opis njegove življenjske poti, ki ga na tem mestu v celoti objavljamo.

Bojan Fajs se je rodil 5.4.1957 v Kranju, mami Nežki in očetu Štefanu. Imel je še dve sestri, Vlasto in Štefko, ki je že pokojna. Živel je v Škofji Loki, dokler se niso preselili v Šentjernej, natančneje v Orehovico, kjer je obiskoval osnovno šolo. Pri osmih letih mu je umrl oče, tako da je bila njegova mati primorana skrbeti sama za tri otroke. Po končani osemletki je začel obiskovati srednjo elektro šolo v Ljubljani.

Med šolanjem je živel pri teti Angelci v Medvodah. Nadaljeval je s študijem elektrotehnike, vendar mu je služenje vojaškega roka preprečilo končanje študija. Po odsluženem vojaškem roku, se je vrnil v Šentjernej, kjer se je zaposlil v Iskri. Ob vrnitvi je spoznal svojo bodočo ženo Sonjo. Poročila sta se leta 1982, ko je bilo njemu 25 let. Skupaj sta zgradila hišo v Orehovici, ob hiši njegove mame. Leta 83 se jima je rodila prva hčerka Karmen, štiri leta kasneje hčerka Bojana, leta 95 pa sin Primož. Po dvajsetih letih dela v Iskri, je šlo podjetje v stečaj, zato si je našel delo kot oskrbnik v Muzeju na prostem Pleterje, kjer je skrbel za okolico, živali in razkazoval muzej obiskovalcem. Po parih letih dela tam, se mu je ponudila služba pri podjetju L-tek. Oba z ženo Sonjo sta sodelovala z podjetjem kot samostojna podjetnika. Proizvodnja uporov je bilo njuno področje. Sčasoma sta doma preuredila prostor in postavila delavnico, od koder sta uspešno vodila posel.

Kljub obilici dela je vedno našel čas za svojo ženo, otroke in kasneje tudi za vnuke, Tejo, Aleksa in Leo. Rad je imel šport, vse od športnega streljanja, smučarskih skokov, teka na smučeh... Še posebej pri srcu mu je bil tek. Uspešno se je udeleževal tekaških tekmovanj, čemur pričajo tudi vse pridobljene medalje.

Posebno mesto v njegovem srcu pa je imel šah. Igral ga je že od rane mladosti, v zadnjih letih pa vedno bolj resno. Zaradi pomankanja časa se je začel ukvarjati predvsem z dopisnim šahom. Dosegel je naziv višjega mednarodnega mojstra, čeprav je zadnja leta igral na velemojstrski ravni. Dolga leta je bil stalni član slovenskih reprezentanc, svoj največji uspeh pa je dosegel leta 2013, ko je na 67. prvenstvu Evrope osvojil srebrno medaljo.

Pred dvema letoma je Bojan doživel srčni infarkt. Po tej izkušnji je obrnil svoj način življenja in se ponovno začel veliko športati. Rad je hodil v hribe, nabiral gobe, kolesaril, tekkel. Na njegovo žalost je bilo tudi na krožniku sedaj več zelenjave kot mesa.

Bil je cenjen član skupnosti, in redni član volilne komisije v Orehovici. Bil je ljubljen mož, oče, dedek, brat, prijatelj. Vedno je bil dobre volje in prijaznega nasmeha, rad se je šalil, še posebej na račun svojega psa Gina. Karkoli si je zadal je uspešno tudi izvedel.

Njegova smrt nas je udarila kot strela iz jasnega. Veliko prehitro in nepričakovano, brez možnosti slovesa. Imel je še veliko načrtov, ki jih žal ne bo mogel uresničiti. Vsi ki smo te poznali, te bomo pogrešali. Počivaj v miru.

In memoriam: Bojan Fajs

Prispeval Marjan Šemrl

Bojana Fajs

{jcomments on}